

MŰVÉSZET

**Baka
István**

*Gyóntató
fehérség*

Hóhullás némasága,
te gyóntató fehérség,
függönyöd előtt állva
vallok – feloldozol még?

Meggyónom gyávaságom,
magányom, rettegésem,
gyónom meleg kabátom,
kiszikkadt ölelésem.

Tudom, hazám is méltán
nem fogadott fiának,
bár cinkosa lehettem,
mint folyondár a rácsnak.

Vérem – piros didergés,
ereim jégvirága,
hasztalan dermed Isten
sötétlő ablakára.